

Nummer 3 | 2013 | 160. årgang
Udgivet af Baptistkirken i Danmark

3 baptist.dk

Lev vel

LEV VEL

Bag om redaktionen og redaktions

»Nu skal I bare høre!« lyder det ofte, når redaktionen samles for at planlægge baptist.dk, og så går snakken livligt, afbrudt af muntre indslag.

[≡] Bente Jensen

[📷] Per Bækgaard

Ord skrevet på papir

I dag synes mulighederne for information og kommunikation næsten udtømmelige: TV, mails, facebook, twitter, sms'er osv. Men der er noget særligt ved det skrevne ord – i bladformat. Vi kan lade os inspirere, blive klogere, blive provokeret til eftertanke og handling, blive udfordret og styrket i vores kristentro, og vi kan vende tilbage til artikler, vi siden kommer til at diskutere.

baptist.dk i den nuværende form udkom første gang i august 2005 – i nyt format og med et tidssvarende layout. Vi sætter i hvert nummer fokus på et aktuelt emne for kirken

i Danmark, på kristentro og menighedsliv, mission og forkyndelse. Mange mennesker har igennem de seneste otte år bidraget til det blad, vi kender i dag, med arbejdskraft, med inspiration og viden, med artikler og fotos.

Vi har ansvaret for bladet

Hanne Kiel, redaktøren. Portrætteres på side 6-8

Maria Klarskov, medlem i re:gen København

Lone Møller-Hansen, generalsekretær i BaptistKirken

Bente Jensen, forstander i Vodskov Baptistkirke

Per Bækgaard, billedredaktør og medlem af City Kirken, Taastrup

Gitte Elleby Jørgensen, redaktionssekretær

Arbejdsform

Tema for bladene fastlægges efter brainstorm på redaktionsmøderne. Konkrete muligheder drøftes, enhver byder ind på indholdet – hvem ved noget om dette emne? I næste fase fordeles opgaverne imellem os alt efter, hvilken indsigt og hvor megen tid vi hver især har på dette tidspunkt. Nogle skriver selv, andre påtager sig at kontakte vidende mennesker og at være tovholder på artiklerne. Ideer til illustration af artiklerne drøftes. Af og til går bølgerne højt, for det er et inspirerende, spændende arbejdsfællesskab at være en del af. Et fællesskab med megen humor og glæde, og de mange positive tilbagemeldinger fra bladets læsere giver redaktionen lyst til at fortsætte.

arbejdet

Redaktionens opgave

baptist.dk er medlemmernes, ikke ledelsens blad, og bladets opgave er at inspirere, oplyse og udfordre læseren til kristent liv.¹ Gennem artiklerne ønsker vi at klæde læserne på til selv at vurdere, hvad kristen holdning og handling er i en given situation, ligesom bladet ofte gengiver hverdagsliv fra menigheder eller menighedsmedlemmer. Men vi mangler hjælp, se derfor annoncen!

¹] Kommissorium for *baptist.dk* kan læses i fuld længde på www.baptistkirken.dk/værktøjskassen/organisation/regelsæt

Er du vores nye medarbejder?

Har du gode ideer, kan du skrive – eller kan du få andre til det? Kan du tegne eller fotografere? Så har du muligheden for at være med i det spændende arbejde, det er at være redaktion for *baptist.dk*

Redaktionens opgave er at »have fingeren på pulsen« overfor det, der rører sig i kirkelivet, i samfundslivet og i menighedslivet – og i et inspirerende samarbejde at planlægge de syv numre, vi årligt udsender til 3.000 husstande.

Bladene planlægges på 2-3 årlige redaktionsmøder og færdiggøres af vores dygtige layouter hos Pedersen & Pedersen i Aarhus, efter at Gitte Elleby har samlet trådene.

Vi får hjælp fra en referencegruppe. Når vi har besluttet temaerne, har de mulighed for at komme med idéer til indhold. Vi har ligeledes et stort skribent-netværk, der vil hjælpe, hvis emnerne falder inden for deres vidensområde.

Men...

- Vi har hårdt brug for hjælp for at udføre vores opgave. Vi vil gerne være 1-2 medarbejdere mere i redaktionen.
- Er du den, vi leder efter?
- Er du ung med fingeren på pulsen eller mere erfaren og med lyst til nye udfordringer?
- Eller kender du en, der har evner og lyst til opgaven? Så lad denne opfordring og udfordring gå videre, hvis du mener, der er en i din menighed, der er den rette til opgaven.
- Har du brug for yderligere oplysninger, eller har du mod på opgaven, så kontakt et af redaktionens medlemmer – adresser og telefonnumre findes på næste side.

Vi ser frem til at høre fra dig!

Indhold Lev vel

- 2 Bag om redaktionen**
– og redaktionsarbejdet
- 5 Velkommen til kirkens hverdag**
– leder
- 6 En ildsjæl har taget over**
– interview med Hanne Kiel
- 9 Gudstjeneste for alle!**
– bekendelse
- 10 Når alt håb er ude**
– om Per Arne Dahl
- 12 Chinchin – en ildsjæl fra Burma**
– portræt
- 14 Så brug os dog!**
– om personaleudvalget
- 16 At skabe retfærdig fred**
– om Glen Stassen
- 19 Hjerterne åbne for mission**
– samtale med Kirsten og Sven Toldam
- 22 Hvor er Rwanda anderledes!**
– YEGO teamet
- 24 Er Ånden fri – ånder vi frit?**
– en analyse
- 27 Glimt af Gud**
– med Randi Fuglsang Thise
- 28 Var Søren Kierkegaard skabsbaptist?**
– refleksion
- 30 Gave fra Søren Kierkegaard**
– boganmeldelse
- 31 Døbte og døde**
- 32 Hvor bjergene falder ned**
– baggrund fra Burma
- 34 Tro bygger bro**
– om sommerstævnet
- 36 Gud findes sandsynligvis ikke!**
– klumme

Forsiden

[] Per Bækgaard

Redaktion

Hanne Kiel, redaktør
tlf. 3190 8190, hanne_kiel@hotmail.com
Bente Jensen, tlf. 9829 3302, beje@events.dk
Maria Klarskov, tlf. 3117 6277, mariakl@rskov.dk
Lone Møller-Hansen, tlf. 2347 4015, lonemh@live.dk
Per Bækgaard, billedredaktør, tlf. 4050 2574,
baekgaard@b4net.dk
Gitte Elleby Jørgensen, redaktionssekretær
tlf. 2299 0424, gitte@baptist.dk

Oplæser og ansvarlig for lydudgaven på CD og hjemmeside:
Ole Engel

Grafisk design: Pedersen & Pedersen, Århus
Trykkeri: V-Print, Holstebro
Oplag: 3.450

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og kan sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed. Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for Baptistkirken i Danmarks eller redaktionens holdning. Idémateriale: Artikel-forslag og digitale billeder modtages gerne. Bemærk dog, at redaktionen planlægger to numre af gangen.

Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 4: 7. oktober. Deadline 5. august.
Nr. 5: 2. december. Deadline 7. oktober.

Baptistkirken i Danmark

Sekretariatet
Lærdalsgade 7, st.tv., 2300 København S
Tlf. 3259 0708
Telefontid: Mandag-fredag kl. 9-12
E-mail: info@baptist.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed. Dødsfald og nydøbte indberettes til Sekretariatet. Bladet kan modtages på cd ved henvendelse til Sekretariatet.

Gaver til baptist.dk: Kan indbetales på 3201 10042879 mærket »baptist.dk«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

Velkommen til kirkens hverdag

Det er svært at leve livet. Der er så meget, vi gerne vil, og så meget vi gerne vil lykkes med. Ind imellem kan vi få helt åndenød over alt det, der skal til, for at vi kan sige, at vi har et godt liv.

[≡] Maria Klarskov

[□] Per Bækgaard

Kirken har igen og igen gennem tiderne forsøgt at svare på, hvad det gode liv er. Vi befinder os nu i den del af kirkeåret, som hedder trinitatis-tiden. Det er perioden mellem pinse og advent. Denne halvdel af kirkeåret kaldes også kirkens hverdag, da der ingen store højtider er. Der har traditionelt i trinitatis-tiden været fokus på hverdagslivet som kristen. Hvordan lever vi godt med hinanden og med Gud lige dér, hvor vi er, og sådan som vores liv ser ud?

I dette nummer af *baptist.dk* sætter vi fokus på forskellige mennesker, der giver deres bud på, hvad der blandt andet skal til, for at vi kan opleve det gode liv.

Både Glen Stassen, Per Arne Dahl og Søren Kierkegaard, som du kan læse om i bladet, har tumlet med livets store spørgsmål.

Der er derfor gode perspektiver at finde og overveje. Bogen »Respekt! – Om åndsfrihed i dag« kan også være med til at give os nye vinkler på, hvordan vi lever godt med de mennesker, vi omgås både på arbejdet, i vores familier og i vores kirker.

Sommerferien er nu godt i gang. Lige om lidt tager vi sammen som baptistkirker i Danmark på Sommerstævne. Sommerferie og Sommerstævne giver mulighed for ny inspiration og nyt perspektiv. Vi kan her finde tid og ro til at læse nye bøger, møde nye mennesker og starte nye samtaler. Hverdagen går for de fleste hurtigt, lige meget hvordan vores livsomstændigheder

ser ud. Tag dig her i sommermånederne tid til at overveje, hvordan det gode liv med Gud ser ud dér, hvor du er.

Lev vel, ånd frit og giv dig god tid.
God læselyst!

En ildsjæl har taget over

Efter otte år i redaktionen af *baptist.dk* sidder Hanne Kiel nu i »chefstolen«. Hannes egen tanke er, at artiklen skal have fokus på bladet, men inden samtalen er slut, har vi også været omkring personen Hanne.

» Det bærende for Hannes engagement har været evangeliets forkyndelse, spejderarbejdets karakterudviklende indhold og fællesskabet på tværs af alle skel. «

[☰] Bente Højris

[📷] Kristian Kiel

Det er blevet min opgave at tegne et portræt af *baptist.dk*'s nye redaktør. Og det står hurtigt klart, at Hanne er langt mere end »damen«, der går på prædikestolen, hvorfra hun prædiker med klar og tydelig røst. Netop prædikestolen som arbejdsplads er Hanne meget glad for, men man finder hende ligeså gerne i shorts og travesko på svampetur eller i spejderuniform på en af de utallige lejre, hun har deltaget i. Knap 50 års spejderliv er det blevet til med mange glæder og udfordringer. Det bærende for Hannes engagement har været evangeliets forkyndelse, spejderarbejdets karakterudviklende indhold og fællesskabet på tværs af alle skel.

Hverdagen

Hanne har et seniorjob som undervisningsassistent på Brovst Skole 30 timer om ugen, og derudover er hun freelance-præst. Den kombination er hun efterhånden kommet til at synes om, ikke mindst fordi mange præstekolleger er »bukket under« eller blevet sagt op. På den måde har hun

et arbejdsliv, hvor der er plads til at være aktiv i Ingstrup Baptistmenighed med gudstjenester og i menighedsråd m.v. Alligevel har Hanne aldrig lagt skjul på, at det har været en svær vej for hende at nå hertil, hvor hun kan sige: »Min situation nu er jeg faktisk rigtig glad for!«

Vejen dertil

I korte træk har Hannes arbejdsliv formet sig således: Uddannet ved Århus Universitet i Religionsvidenskabelige Studier, afsluttende med tredje år på Baptistkirkens teologiske Seminarium i 1990. Derpå fulgte et job som kulturformidler ved Dansk Flygtningehjælp. Hun holdt foredrag for flygtninge om dansk kultur og samfundsforhold – og for danskere om flygtninges baggrund. Udfordringen var at se, at også de mest anderledes blandt »de fremmede« er skabt i Guds billede. Hanne har aldrig blandet sig i debatten om flygtninge. »Den har været så beskidt«, forklarer hun. Men hvis hun skal tage spørgsmålet op, skal det være ud fra synsvinklen: »Hvordan ændrer vi de forhold, der gør flygtningestrømmen til en realitet?«

I 1999 blev Hanne ansat i Brovst baptistmenighed. Hun var meget glad for at

En ildsjæl har taget over

» Kaster vi håndklædet i ringen, er jeg bange for, at ingen er parat til at tage over «

→ være præst. Kombinationen af forkyndelse, ledelse og karakterudvikling især blandt de unge finder hun umådeligt udfordrende og spændende. Ansættelsen hørte op efter syv år. Menigheden havde ikke længere råd til en fuldtidsansat præst. Opsigelsen kom efter en svær periode for familien¹. En søn, Steffen, døjede voldsomt med eftervirkninger af et overfald. Henning, hendes mand, kæmpede for at komme til kræfter efter en kræftoperation og kemokur. Og Hanne gik fuldstændig »ned med flaget«.

De følgende år vekslede det mellem sygemeldinger og korte ansættelser bl.a. med integration af udenlandske statsborgere på arbejdsmarkedet, men også indenfor plejesektoren og på turistområdet. »Ingen af delene har jeg været ked af, men at være præst er langt det bedste, jeg har prøvet«, siger Hanne med overbevisning i stemmen.

Hvorfor redaktør?

På spørgsmålet om, hvorfor Hanne har taget udfordringen op som redaktør af *baptist.dk*, svarer hun: »Det har været svært at finde en ny redaktion, og jeg kan ikke forestille mig BaptistKirken uden blad. Bladet er med til at binde os sammen. Vi har et

godt blad, og det vil være trist, hvis det ikke kan fortsætte. Kaster vi håndklædet i ringen, er jeg bange for, at ingen er parat til at tage over. Inden for de seneste tre måneder har 20 personer afvist at gå ind i arbejdet – ikke som ansvarshavende redaktør, men blot som medlem af redaktionen«.

Vi skal tilgodese bredden

Bladet skal være relevant for mere end midtergruppen. Alle holdninger skal kunne komme til orde – især ang. kontroversielle emner. Også dem, der er uenige med mig, skal komme til orde på en anstændig måde.

At være et lille kirkesamfund med stor bredde er en gave, der gør det muligt at nå flere med evangeliet. Mangfoldigheden er en styrke. BaptistKirken har aldrig været homogen. Tænk bare på, hvor forskelligt baptister så på rygning i år 1900. Det er en rigdom og en styrke, at vi kan være kirke sammen på trods af forskelligheden. Jeg vil

gerne arbejde for, at vi stadig vil acceptere og respektere hinanden.

Tre vigtige emner, som vi bør tage op, er synd, dom/frelse og bibelsyn. Vores opgave er at præsentere forskellige synspunkter, så folk får et solidt og bredt grundlag at tage stilling ud fra. Emner som demokrati, krig og fred, forholdet til statsmagten og indsatsen på det sociale område kunne også være relevante. Det er vigtigt, at vi holder øje med, hvad der rører sig i samfundet.

Fremtiden

Vi burde også udnytte de digitale muligheder som Facebook, Twitter m.v. for at nå ud til de unge, men den nuværende redaktion har ikke ressourcerne, og flertallet hører til det trykte ords generation. Min fremtidsdrøm er, at vi på et tidspunkt kan blive synlige uden for papiret.

Den tildelte spalteplass er udfyldt, så det bliver Hannes slutreplik, selv om mange flere ord brænder på tungen.

1] Hanne og Henning har 3 sønner og 2 svigerdøtre

En gudstjeneste er noget ganske andet end hverdagens underholdning eller information. Uvant og fremmedartet for mange. Derfor bringer vi i år en artikelserie om nogle af gudstjenestens enkelte dele:

Lovprisning | Tilbedelse | **Bekendelse** | Ordet og ordene | Forbøn | Velsignelse | Sammenhæng

Bekendelse

Bekendelsen har to sider: syndsbekendelse og trosbekendelse.

[☰] Søren P. Grarup

[☮] Ole Steen Pedersen

I tilbedelsen står jeg »afvæbnet« foran Gud – så at sige i lyset fra hans ansigt – med ønsket om at lytte og tage imod. Men i tilbedelsen sker der også noget andet. Jeg afsløres.

Velsignelsen er tre-leddet

Den aronitiske velsignelse består af tre dobbelte led. Et af dem er: »Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig«. Når Guds lys falder på mig, afslører det mig, måske ikke for andre, men for Gud og for mig selv – ikke blot mit synlige liv, men hvad mit hjerte rummer af godt og skidt. Derfor er der brug for, at Gud viser sig nådig, når hans lys falder på mig. Med andre ord: Når jeg ser, hvor stor Gud er, ser jeg også, hvor lille jeg selv er. – Tilbedelsen fører mig således ind i bekendelsen.

Bekendelsen har to sider

Syndsbekendelse og trosbekendelse – og begge dele kan forekomme noget diffuse i baptisters gudstjeneste. Mange andre kirker har skriftemål og trosbekendelse (fx den apostolske trosbekendelse) som faste led i gudstjenesten. Begge dele er i de fleste baptistkirker overladt til den enkeltes stille kommunikation med Gud. Det har sine historiske grunde, men det kan gøre bekendelsen noget uhåndterlig for mange.

Bekendelsens inderste væsen er en hudløs ærlighed om alt, hvad mit liv rummer – skidt, godt, synd, tro. Troen består jo ikke i smukt formulerede ord, men i det liv jeg lever, den vej jeg går. Og synden er jo ikke de dumheder, jeg bagefter kan sige undskyldt for, men det, at jeg lægger afstand til Gud, lader mine valg styre af andet end hans kærlighed og hans vilje.

I tilbedelsen – i lyset fra Guds ansigt må jeg være hudløst ærlig, både over for Gud og over for mig selv. For både Gud og jeg selv ser og ved, hvordan det er fat. Ellers lukker jeg øre og hjerte for det, jeg så gerne vil tage imod fra Gud. Men netop dér – ind for Gud – kan jeg være hudløst ærlig og ganske tryk. For Gud er ikke blot den uendeligt store, men også den ubegrænset kærlige – min Far!

Når alt håb er ude

På mørke og hårde dage må vi bare råbe, hviske, spørge: »Gud, hvor er du?« Per Arne Dahl har lyttet til mange fortvivlede og sårede menneskers oplevelser, og svaret finder han i spørgsmålet: »Kirke, hvor er du?«.

[≡] Maria Klarskov og Per Arne Dahl
[📌] Danske Kirkedage

Per Arne Dahl var en af hovedtalerne ved *Danske Kirkedage 2013*. Han talte lørdag formiddag og havde valgt at udbygge temaets spørgsmål »Menneske, hvor er du?« med to yderligere spørgsmål: »Gud, hvor er du?« og »Kirke, hvor er du?« Med udgangspunkt i disse tre spørgsmål øste han af sine erfaringer og refleksioner fra sin rolle som sjælesørger, især i forbindelse med terroraktionerne i Oslo centrum og på Utøya i juli 2011.

Gud græder

Der var flere tusinde mennesker igennem Oslo Domkirke lørdag d. 23. juli 2011. Det var dagen efter det, som Per Arne Dahl kal-

der: den længste fredag i Norges historie i fredstid. Her var det umuligt at ignorere spørgsmålet: »Gud, hvor er du?«

Per Arne Dahl fortæller om et brev, som blev lagt udenfor kirken om lørdagen, skrevet med et barns skrift: »Mor og jeg bad til Gud i går aftes. Vi græd over dette. Vi spurgte Gud, hvordan dette kunne ske, men Gud græd bare. Så vi kunne ikke høre, hvad han sagde«.

Håbets døtre

For Per Arne Dahl er det vigtigt at holde fast i, at ingen katastrofer – internationale, nationale eller personlige – er sammenlignelige. Det var vigtigt for ham efter de mørke dage i juli at holde fast i, at lange fredage rammer mennesker ugentligt, ja næsten dagligt – blandt andet i Afrika og Mellemøsten.

Derfor er det også en af kirkefaderen Augustins påskeprædikener, der er central for Per Arne Dahl, når vi taler om håb. Augustin understreger her, at håbet har to døtre: vreden og modet. Vreden, fordi den giver os kraft til at modarbejde det, som ikke skal ske igen. Modet, fordi det giver

os styrken til at kæmpe videre for det, som skal ske, for at håbet kan realiseres.

En af de historier, som – kan man mærke – betyder meget for Per Arne Dahl, er en historie om hans gode ven, komponisten Per Tveit. Per Tveit led af sklerose og døde i november 2012. I oktober, hvor han var meget syg, bad han Per Arne Dahl om en tur ud i parken. Her møder de en kvinde, som genkender Per Tveit, da han

Fakta | Per Arne Dahl

- Per Arne Dahl er præst for Det norske Storting og i Trefoldighedskirken i Oslo.
- Han har beskæftiget sig indgående med sorgbearbejdelse, bl.a. som leder for Institutt for Sjelesorg.
- Gennem mange år har Per Arne Dahl søgt at hjælpe mennesker med at genfinde livsmod og mening efter svære tab. Som sjælesørger har han igen og igen prøvet at finde svar på, hvordan vi kan forberede os på livets slag, og hvordan vi kan rejse os, når sorgen lægger os ned.
- En del af hans bøger er udkommet på dansk. For nylig kom »At rejse sig efter en rystelse« på Kristeligt Dagblads Forlag.

» Håbet har to døtre: vreden og modet. «

er en kendt kulturpersonlighed. Hun siger: »Hvor hyggeligt at se dig ude blandt os mennesker!« Per Tveit svarer med et glimt i øjet: »De ved, frue, vi kan ikke sidde inde, når alt håb er ude!«

Håbets magt

Det norske folk valgte efter d. 22. juli 2011 ikke at fylde landet med hævn og had. De valgte med blomster og lys at pege hen mod kærlighedens genskabende magt. De viste tillid til, at ubevæbnet kærlighed er den stærkeste magt i verden.

Vi lever i krævende tider. Lange fredage synes at ramme igen og igen, og verden ser ud til aldrig at lære af det. Per Arne Dahl mener dog, det er muligt, at døden paradoksalt nok kan vække til live. Siden terroraktionerne har der været lidt mere øje for andre, lidt mere varme, lidt mere venlighed. Det er kirkens ansvar at holde fast i dette ved at minde verden om, at Jesus efter døden forlod graven. Kirken er formidleren af verdens håb: Kristus er en Gud med sår, som vandt over døden. Hverken Jesus eller kirken kan sidde inde, når alt håb er ude.

Chinchin

– en ildsjæl fra Burma

I serien om ildsjæle kan vi ikke komme uden om årets integrationsforælder!

Social- og integrationsminister Karen Hækkerup sagde således, da Chinchin modtog årets integrationspris:

» Chinchin er årets integrationsforælder! Ikke alene er hun mor til to og i gang med en uddannelse, men hun finder også overskud til at undervise andre flygtninge i rollen som forældre mellem to kulturer. På den måde hjælper hun forældrene med at skabe et liv i Danmark og lærer dem at opdrage deres børn gennem samtale, anerkendelse og respekt. «

[≡] [📷]

Erland Grarup

Da jeg kommer til det lille parcelhus i Ølgod, hvor Chinchin bor sammen med sin mand og deres to drenge, må jeg gå forbi håndværkere, der er ved at reparere tagrenden og ind ad bagdøren. Græsplænen er trimmet – det er en flittig og arbejdsom familie, jeg er kommet til.

Chinchin møder mig i døren og byder mig velkommen med et stort smil. Det slår mig, hvor lille hun er. Vi sætter os ved spisebordet, hvor der serveres the og boller. På væggen hænger der to bibelske motiver, som jeg husker dem fra mine bedsteforældres hjem.

Hvad er din baggrund?

Egentlig hedder hun ikke Chinchin. Det er hendes kælenavn. Hendes rigtige navn er Ren Tial Hual-Ngo, men de fleste burmesere har et kælenavn, da det er uhøfligt at sige hele deres navn. Hun er vokset op i Burma sammen med sine to søskende. Moderen var lærer og blev tit forflyttet til andre skoler, så familien boede mange forskellige steder i simple huse uden opvarmning. De var ikke velhavende, men heller ikke fattige, så de kunne næsten blive mætte hver dag.

Flugten

Chinchins mand måtte flygte til Malaysia, hvor han opholdt sig i en flygtningelejr. Også Chinchin flygtede gennem junglen, og de mødtes i lejren, hvor de opholdt sig i 11 måneder, inden det lykkedes at komme til Danmark, til Ølgod, i 2004. Her blev de taget rigtig godt imod, fik en lille taglejlighed og en kontaktfamilie.

Hæder til Chinchin

Da Chinchin var god til at lære dansk, blev hun hurtigt den kontaktperson, man brugte, når de andre flygtninge havde brug for hjælp. Det kunne være simple ting, som hvordan man fik varme i lejligheden. Radiatorer var ukendte for burmeserne. Men også i alle spørgsmål til kommunen var det Chinchin, man kontaktede.

Dette førte til, at Chinchin i 2010 fik integrationsprisen fra Tværkulturelt Center. For at kunne hjælpe med familiens underhold startede Chinchin på en uddannelse som social- og sundhedsassistent, og samtidig med dette underviste hun nye burmesiske flygtninge i rollen som forældre mellem to kulturer. En indsats, der i 2012 blev belønnet med Socialministeriets integrationspris som årets nydansker.

Chin Bethel Church

Chinchin er meget aktiv i menigheden i Skjern. Hun fortæller, at hun er med i en kvindegruppe, men hun kommer hurtigt ind på de sprogproblemer, menigheden må forholde sig til. Ikke alle forstår hinanden – og på hvilket sprog skal man så holde gudstjenester og børneundervisning? For Chinchin kan det ikke gå hurtigt nok med at holde nogle af gudstjenesterne på dansk, som alle børnene taler.

Samtalen kommer også ind på den burmesiske kvindes rolle i familien. Der er ikke den samme frihed for kvinder som i resten af det danske samfund. Mændene tager dem ikke alvorligt nok, og det kan godt være hårdt. Selv holder hun sig ikke tilbage med sine synspunkter – fx mener hun, der bør være kvinder i bestyrelser, også i menighedsrådet!

Nok er det en lille kvinde, der sidder foran mig, men hendes tale er klar, og hendes blik bliver fast og bestemt, når vi kommer til emner, der optager hende. Og samtalen er slut, for Chinchin skal på arbejde. Hun har fast aftenvagt fra kl. 15 til 23 på et plejehjem. Så nu må hendes mand tage over med drengene. Det levner ikke megen tid til fælleshygge i hverdagen. Jeg forlader hende, glad om hjertet over mødet med denne ildsjæl.

Så brug os dog!

Baptistkirken har et personaleudvalg – men det er ikke så flittigt benyttet, som man kunne ønske. De vil ellers gerne bruges. Og nu søger de nye medlemmer til udvalget.

[☰] Lone Møller-Hansen
[📷] Van Tuan Nguyen/privat

Hans Ullemose Pedersen er formand for personaleudvalget. Han og Thorsten Wendell-Hansen, som er menigt medlem i udvalget, har begge rødder i den kristelige fagbevægelse. De to andre medlemmer er Lars Midtgaard, præst i Bethelkirken i Aalborg, og Bjarne Willer, tidl. præst i Odense Baptistkirke og netop gået på pension. De to sidstnævnte stopper denne sommer, og de ansatte skal finde to nye repræsentanter.

Arbejde på to fronter

Personaleudvalgets opgave er at fremme personaleudvikling, hjælpe de ansatte og menighederne til gode samarbejdsforhold

for at skabe trivsel for de ansatte, både i menighederne og i landsorganisationerne.

Hans Ullemose fortæller: »Vi arbejder på to fronter. Dels laver vi nogle gode rammer. På BaptistKirkens hjemmeside ligger ansættelsesmateriale, som løbende revideres. Vi kommer med forslag til pensionsforhold og lønrammer. Dels skal vi være til hjælp i konkrete situationer. Vi kan rådgive både menigheder og ansatte omkring konkrete spørgsmål, og vi kan sparre ved udarbejdelse af ansættelseskontrakt. Og så kan vi hjælpe med konfliktmægling«.

Her er erfaringen, at udvalget ofte kommer alt for sent ind i konflikter – og de siger samstemmende: »Så brug os dog. Vi er her for jeres skyld!«

Hans fortsætter: »Vi ønsker ikke at være part i en konflikt, men det kan ikke altid undgås. Vi er dog ikke nogen fagforening, og personaleudvalget er ikke de ansattes tillidsrepræsentanter«, slår Hans fast.

Bjarne har siddet med i personaleudvalget fra starten. Og han har altid tænkt på personaleudvalget som præstens bisidder. »Når jeg er ude for at skulle rede trådene ud for en ansat, som er kommet i klemme, hører jeg altid begge sider – og så skal jeg selvfølgelig vurdere. Jeg har sagt til en præst: Nu er det nok! Men jeg har altid forsøgt at være den ansattes mand«.

Han er fra en generation, hvor stort set alle var fuldtidsansatte, og hvor de ansatte i menighederne alle var præster. Det er

I 2003 nedsatte BaptistKirken et personaleudvalg, som primært skulle tage sig af de ansattes udfordringer. Samtidig blev der fundet fire personer, som udgjorde to rådgivende teams. De skulle være menighedernes rådgivere – blandt andet ved ansættelse og konflikter. De blev bare ikke brugt, og de to team blev nedlagt i 2011.

I personaleudvalget arbejder alle frivilligt. To er valgt af ledelsen, og to er valgt af og blandt de ansatte i BaptistKirken og menighederne.

Hans Ullemose er til daglig direktionsassistent i Krifa, medlem af Østervrå Baptistmenighed.

En af de sidste gange Bjarne Willer stod på prædikestolen i Odense – som ansat præst.

ændret. En ny mere fleksibel lønmodel afspejler dette. Her mangler der stadig hjælp til menighederne, men det kommer...

Afstem forventningerne

Begge slår de på, at det er meget vigtigt, at menighed og ansat får afstemt forventningerne. Ikke kun ved ansættelsen, men løbende.

Hans siger: »Arbejdsgiveren kan ikke forvente, at det er daglejere, man har an-

sat. Det er nøglemedarbejdere, der har en særlig opgave. Samtidig er præsterne nødt til at forholde sig til, at menighedsrådene er arbejdsgivere. De har ret til at bestemme over arbejdsopgaverne. Det er ikke enkle ansættelsesforhold. Også fordi de fleste i menighedsrådene er almindelige lønmodtagere og ikke vant til at have arbejdsgiveransvar. Der kan vi rådgive og vejlede. Om hvad der er jura, hvad der er pli, og om hvordan rollerne bør være.«

Find en mentor

Bjarne slår fast, at alle medarbejdere skal have en mentor: »Det er fantastisk vigtigt at have én, man kan diskutere med, én der har ret til at tale ind i ens liv. Det gælder både præst og præstens ægtefælle. Det kunne jo være, at det er præstens ægtefælle, der er problemet, og så kan man jo ikke bruge sin ægtefælle som mentor. Mentoren skal helst findes uden for ens egen menighed«.

At skabe retfærdig fred

Hvornår kan man tale om »en retfærdig krig«? Det spørgsmål er blevet drøftet, siden kirkefaderen Augustin forsvarede de romerske kejseres krige. Men gennem de senere årtier har Glen Stassen svaret på et andet spørgsmål: Hvad skal der til for at skabe »en retfærdig fred«? Nu får han Baptisternes Verdens Alliances menneskerettighedspris¹ for arbejdet, der også vinder politisk anerkendelse

[≡] Hanne Kiel

[📺] Danske Kirkedage

Glen Stassen var hovedtaler på Danske Kirkedage 2013. Her gav han et spændende indblik i sine tanker om en kristen tilgang til at skabe »retfærdig fred« baseret på Jesus' undervisning i bjergprædikenen.²

Verdslig etik med kristen rod

Selv om det etiske indhold bygger på evangeliet, er teorien om fredsskabende retfærdighed skrevet i et politisk sprog og underbygget med sociologiske teorier og kendte eksempler fra verdenspolitikken. Det er et bevidst valg af Stassen, fordi det er vigtigt at skabe en teori om fredsskabelse, der kan anvendes af alle uanset religiøs overbevisning. Der er altså tale om en verdslig etik, der er solidt underbygget med data fra de politiske videnskaber, men det er også en etik med rod i den kristne

tro og direkte inspireret af Jesus' undervisning.

Den strategi har da også vist sig klog. I første omgang tilsluttede fredsforskere sig arbejdet på tværs af deres kirkelige tilhørsforhold og overbevisning, men tankegangen spreder sig stadig. Senest har jødiske og muslimske forskere tilsluttet sig arbejdet. De griber fat i de politiske grundholdninger og rodfæster dem dernæst i deres egne religiøse skrifter. Det nyeste skud på stammen er, at forskere med rod i hinduismen er begyndt at vise interesse for arbejdet.

Forskernes engagement er betydningsfuldt, fordi det udvikler og underbygger teorien, men tankegangen får først gennemslagskraft, når den vinder politisk gehør. Derfor er det banebrydende, at præsident Obama tilsluttede sig de etiske synspunkter i sin takketale for Nobels fredspris. Det markerer, at arbejdet på

at skabe »retfærdig fred« nu har vundet indpas på højeste politiske niveau.

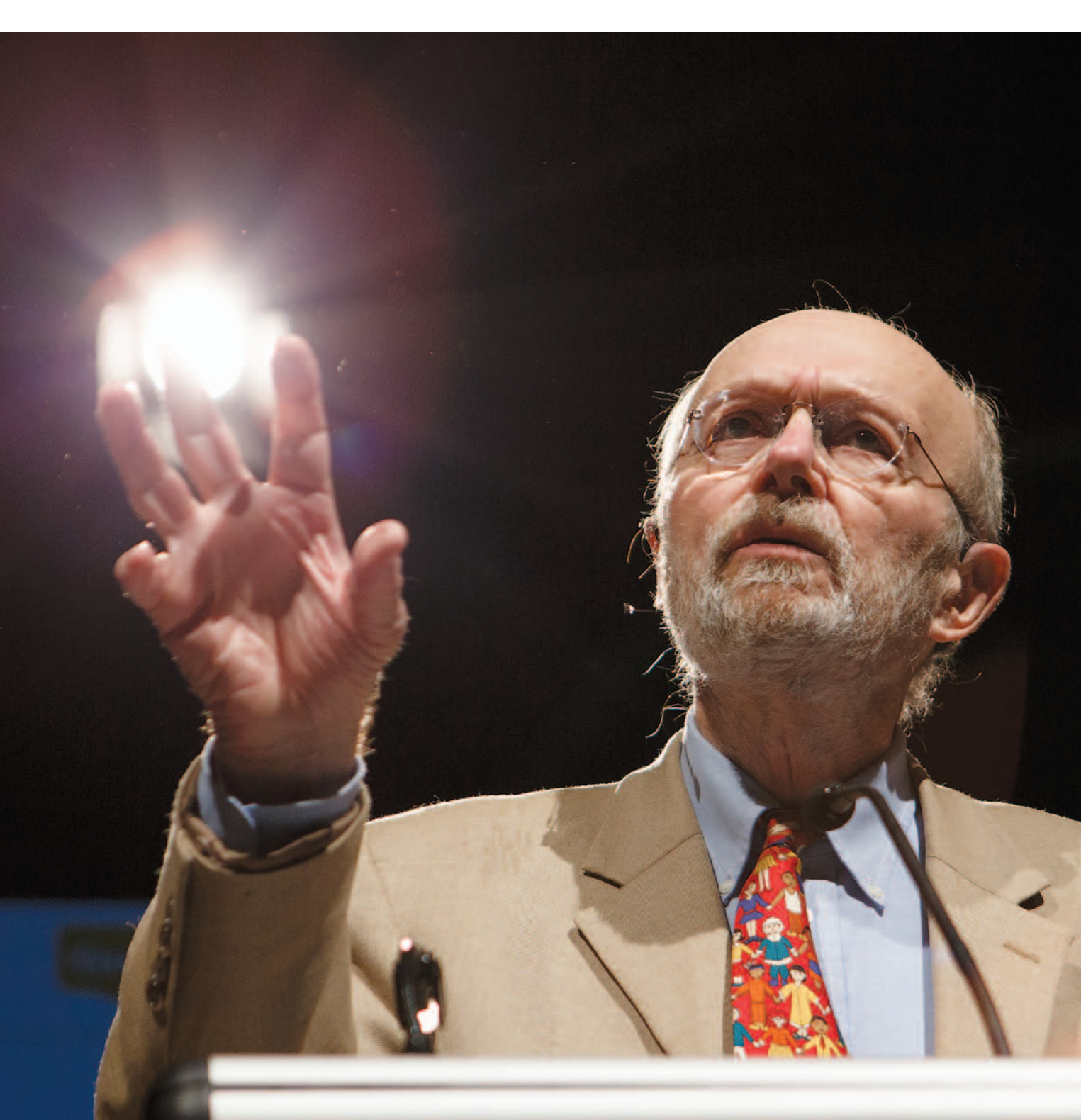
Erfaring og inspiration

Glen Stassens personlige inspiration til at udarbejde en etik om »retfærdig fred« stammer fra hans barndomsoplevelse af smerten ved hans fars deltagelse i 2. verdenskrig og senere den angst, som atombomberne over Japan førte til. Intellectuel inspiration har han dels fra Martin Luther Kings tanker om militant ikke-vold, der kom til at præge 60'ernes borgerrettighedskamp for lighed for sorte amerikanere, →

Fakta | Glen Stassen

Glen Stassen begyndte sin karriere som atomfysiker, men skiftede spor til teologi. Hans hovedområde er bibelsk fortolkning og kristen etik. Glen Stassen underviser på Fuller Theological Seminary i USA.

1] Denton and Janice Lotz' Human Rights Award 2013. 2] Bjergprædikenen: Mattæusevangeliet kap. 5-7

»Just Peacemaking« eller at skabe »retfærdig fred«

– 10 skridt, der forbedrer mulighederne for fred i konkrete konflikter:

- Ikke-voldelig direkte handling – jævnfør Martin Luther King: »Militant ikke-vold« og den amerikanske borgerrettighedsbevægelse
- Strategi for selvstændige, uafhængige initiativer – jævnfør Charles Osgood og de ensidige initiativer til nedrustning
- Samarbejdende konfliktløsning
- At anerkende eget ansvar for konflikt og uretfærdighed, udtrykke anger og søge tilgivelse
- At fostre en retfærdig og bæredygtig økonomisk udvikling
- At fremme menneskerettigheder, trosfrihed og demokrati
- Et verdensomspændende pres for at overholde menneskerettighederne
- Intet demokrati med menneskerettigheder har erklæret krig mod et demokrati med menneskerettigheder i det 20. århundrede
- Styrkelse af menneskerettigheder og pres hen imod demokrati forhindrer krig og fremmer retfærdighed
- Demokrati kan ikke skabes ved at fjerne et regime gennem krig

dels fra Charles Osgoods teorier om selvstændige, uafhængige initiativer, der førte til midlertidigt stop for atomprøvesprængninger og senere til nedrustning under den kolde krig. Men primært er det hans egen nye tolkning af Jesus' udsagn i bjergprædikenen, der ligger bag hans etik om »en retfærdig fred«.

Urealistisk ideal eller konkret anvisning?

Vi er vant til at opfatte bjergprædikenen som nogle urealistiske idealer for, hvordan det ideelle menneske kan handle

i enkeltsituationer, men Stassen læser bjergprædikenen som Jesus' anvisninger på at handle kærligt og klogt i situationer, der er præget af konfrontation. Først gør Jesus rede for sin jødiske samtids traditionelle syn; dernæst afdækker han den onde cirkel, som vi kan forblive i; endelig anviser han en ny mulighed for at handle, så situationen forvandles. Stassen påpeger, at det er praktisk gennemførlige anvisninger, der gælder for det enkelte menneske, men også i større sammenhænge. Læst på den måde anviser bjergprædikenen en vej til

At skabe retfærdig fred

Læs mere:

www.kirkedagene.dk

www.justpeacemaking.org

www.fuller.edu

www.wikipedia.org

www.bwanet.org

befrielse i fastlåste situationer. Da Jesus levede, forpestedede den romerske besættelse forholdet mellem mennesker med had, vrede og angst. Netop i den situation bliver konkret og praktisk undervisning om ikke at gøre gengæld, at vende den anden kind til og at søge forsoning både nødvendig og livsforvandlerende.

Hjernerne åbne for mission

Sven og Kirsten Toldam brænder for at »møde mennesker, hvor de er«, og bringe evangeliet til dem, så det bliver livsforvandlerende. Her beretter de om at leve som kristne under og efter 2. verdenskrig og om konsekvenserne af, at menigheden på Nørrebro blev delt

[≡] Hanne Kiel

[📷] Rune Toldam og Peter Toldam

Baptist under besættelsen

I menigheden talte man ikke om modstandsbevægelsen. Nogle var aktive bl.a. med at skjule danske jøder. Men man tav om det – også efter krigen. Der var jo også baptister i den tyske hær, og de blev accepteret, når de stiltfærdigt kom til gudstjeneste – selv om de bar uniform. Den fælles kristne tro vejede tungere end nationale og politi-

ske forhold. En sympatisk ung tysk baptist blev en del af fællesskabet. En dag var han væk. Han døde formentlig på østfronten.

Også tyske baptistpræster blev soldater, og en af dem førte sig voldsomt frem i Kristuskirken i 1944. Ved et besøg kom det til en voldsom diskussion med Johannes Nørgaard¹, som han truede. I 1953 blev præster fra Europa indbudt til gratis sommerkursus i Rüsclikon i Schweiz. Her mødte Kirsten ham igen. Han blev gråbleg i ansigtet, og sveden stod som perler på

panden, da han blev klar over, hvem hun var. Han huskede udmærket sit besøg.

Hjælpearbejde i Polen

BWA² etablerede hjælpearbejde i Europa efter krigen. Arbejdet i Polen var svensk ledet, personalet var baptister fra Norden, der samarbejdede med polske baptister, mens baptister i USA betalte. Sven søgte orlov fra skolen og var i Polen som frivillig i 1947. Man drev tre børnehjem. I Radoszth ved Warszawa var der plads til ca. 25 børn på →

1] Johannes Nørgaard (1893-1977), bl.a. præst i Kristuskirken København.

2] Baptist World Alliance - Baptisternes Verdensalliance, grundlagt 1905

Hjerterne åbne for mission

→ tre måneders ophold. De blev udstyret med tøj, modtog lægebehandling og skoleundervisning og fik sund og næringsrig kost.

En forvirret kvinde blev samlet op på landevejen og taget med til børnehjemmet. Hun gled ind i arbejdet som frivillig og siden ansat. Hun var fantastisk god til børnene og til stor hjælp, fordi hun talte engelsk og polsk foruden tysk. Efter lang tid viste hun sig at være efterlyst som tysk spion. Sven fik besked på at køre hende så tæt på grænsen som mulig, hvor kvinden blev sat af ved floden. Ingen ved, hvad der blev af hende, men Sven formoder, at hun svømmede over floden og søgte mod Sverige for at etablere en ny tilværelse.

Store behov

En mor ansøgte om at få sine børn optaget på børnehjemmet, og Sven skulle hente den ældste. Han kravlede gennem en skakt under ruinerne og ind i en kælder med en lille åbning op til dagslys. Her traf han en bedstemor og hendes to børnebørn. De lå i sengen, fordi datteren og det tredje barnebarn, Wanda på otte år, havde alt deres tøj

på for at holde varmen. Datteren ryddede ruiner, og Wanda skaffede mad. Hver aften overtog de andre tøjet, så børnene kunne komme lidt ud og bedstemor lave mad. De fik tøj, sko og mad til hele familien. Wanda kom med på børnehjemmet i tre måneder. Derefter var det de andres tur.

I Katowice kunne befolkningen få kul til opvarmning, hvis de selv hentede det. Sven satte den engelske militærlastbil i køen bag polakkernes hestevogne og fandt den ansvarlige. Så blev han guidet udenom køen hen til kullageret, mens lederen råbte: 'Han henter kul til polske børn!' Det var bare at gribe en skovl og gå i gang, indtil nogle tyske krigsfanger blev sat til at fylde bilen. Som tak fik de huer, halstørklæder, vanter og nogle amerikanske cigaretter. Også i hjælpearbejdet havde man fokus på mennesket frem for politiske og nationale forhold.

Holdning til krig og militær

Biskop Tutu siger: »Ingen fred uden tilgivelse«, men der er heller ingen fred uden retfærdighed. Vi skal ikke dele ud af barmhjertighed, men skabe retfærdighed. Krig må forhindres gennem indsats mod fattigdom.

Man må i sin adfærd vise menneskelig omsorg på jordniveau. Gud har skabt *alle* mennesker i sit billede – uanset religion. Der er noget, der er vigtigere end politik og samfund. Det er hjertets omsorg, hensyn

og agtelse overfor andre mennesker. Men et militær er nødvendigt. Vi skal kunne beskytte de værdier, vi står for.

Udflytning fra Nørrebro

En hel generation af unge familier flyttede ud fra Nørrebro. Derfor delte Kristuskirken sig i flere selvstændige menigheder. Det tappede Kristuskirken for kræfter og har gjort det lige siden. »Alle andre spejderførere flyttede, så vi blev!« Ebbe Holm sagde engang i en gudstjeneste: »Hvis vi ikke får medarbejdere til søndagsskolen, kommer det til at gå sådan her med menigheden« – og så pustedede han lysene på nadverbordet ud! »Det har jeg aldrig glemt«, siger Kirsten. Senere måtte også spejderarbejdet lukke. Men det førte til udvikling af menigheder i andre bydele.

»Nørrebro er totalt forandret, men der er stadig behov for evangeliet. Skidt med traditionen – men må kirkens døre aldrig blive lukket! Hvis evangeliet skal have fat i mennesker, må vi ikke hænge fast i traditionen, men følge med ind i nutiden og lade Gud, der sidder i sin himmel, tale til os og bestemme. Det handler om mennesker med hjerterne åbne for mission. Menighedens fremtid står og falder med at have dørene åbne og benytte mulighederne i det, der appellerer til mennesker i dag« – lyder Svens afsluttende replik.

» Hvis evangeliet skal have fat i mennesker, må vi ikke hænge fast i traditionen, men følge med ind i nutiden og lade Gud tale til os og bestemme. «

»» Vigtigere end politik og samfund er hjertets omsorg, hensyn og agtelse overfor andre mennesker. ««

Sven Toldam, født 1924. Lærer på Grøndalsvænge Skole 1947-1966 og på Frederiksberg Seminarium 1966-1990

Kirsten Toldam, født Nørgaard, 1924. Lærer på Havremarken Skole 1947-1990

Kirsten blev spejder i 1934, Sven i 1936. Sven var spejderchef 1968-1974. De var på lejr sidste gang som 70-årige. De har også haft ansvar for søndagsskole og børneklub, og Sven har været menighedsrådsformand

Sammen har de to sønner, Peter og Niels, to svigerdøtre, fem børnebørn og to oldebørn

Hvor er Rwanda anderledes!

Både på godt og ondt, men egentlig bare anderledes. En anden kultur, et andet landskab, anderledes mad osv. Det er utroligt spændende at være en del af. Vi er to ungdoms-

ledere, der er sendt ud af YEGO-teamet for at arbejde sammen med AEBR-Youth om Projekt Kora. YEGO – der betyder »ja« på kinyarwanda – er det samarbejde som BBU, DBS og den rwandiske baptistkirkes ungdom (AEBR-Youth) indledte i 2010

[≡] [📷] Pernille Staunstrup og Theis Læssøe

Indtil videre har det ført til tre projekter, hvor det sidste, Projekt Kora, stadig kører. Hele samarbejdet bygger på »unges mulighed for at skabe deres egen fremtid«. Det er svært i et samfund, hvor man først bliver taget seriøst, når man er blevet gift, og hvor fattigdom sætter grænser. Projekt Kora arbejder med ungdomsgrupper, der starter små indkomstskabende aktiviteter, og senere vil vi arbejde med debatarrangementer og workshops. Det er utroligt at opleve den motivation og det mod, hvormed de unge kaster sig ud i udfordringerne. For dem er aktiviteterne ikke blot en mulighed for at lave noget i deres gruppe, men en reel mulighed for at ændre livet.

Selvhjælp

Det er magisk efter en lang bustur at blive mødt af glad, traditionel rwandisk sang og musik og af unge mennesker, der er taknemmelige for, at netop de har fået

muligheden for at være med i projektet. Med udsigt over Rwandas smukke bjerge hører vi, hvordan de i grupperne støtter hinanden, så medlemmerne får skolegang og mulighed for at starte deres egne små foretagender; og hvordan deres aktiviteter hjælper dem ud af fattigdom.

Ikke ren idyl

Det kommer let til at lyde som idyl – de starter bare et foretagende, og så bliver de alle rige. Intet er mere forkert. Penge til investeringer kommer fra ugentlige bidrag, som ingen i gruppen rigtig har råd til, og den gris, de har råd til at købe, giver kun langsomt nogle få indtægter (i form af unger, der kan gives til andre fra gruppen). Men det ændrer deres liv, og giver dem tro på, at de er i stand til at gøre en forskel for sig selv og andre. Vores besøg er en stor motivationsfaktor, for vi støtter dem, stiller spørgsmål og ser deres aktiviteter. Samtidig er det også virkelig motiverende for os at besøge deltagerne, hvor de er. At se at vores kontorarbejde i Kigali – foruden

YEGO-teamets kæmpeindsats – rent faktisk gør en forskel.

Anderledes perspektiv

Som 19-årige danskere, der gennem skolesystemet har lært, at succes kun afhænger af ens egen indsats, er det udfordrende at snakke med unge, for hvem Guds nåde og gruppens sammenhold er de vigtigste faktorer. Hvem, der har det »rette« perspektiv, er ikke væsentligt. Det er, som sagt, blot anderledes. Essensen af vores oplevelser er, at mødet med det anderledes udvikler som intet andet. Heldigvis er det gengældt. Vores måde at gøre ting på er både til forundring og debat – ikke som noget bedre, men som noget nyt.

Til efteråret kommer to rwandere til Danmark, før de sammen med to danskere skal være ungdomsledere fire måneder i Rwanda. Det er YEGO's succes. Unge rwandere og danskere får udvidet deres perspektiv og siger sammen ja til at nedbryde fordomme, ja til at skabe relationer mellem den vestlige og den 3. verden, og ja til at tage ansvar for den verden, vi er en del af.

YEGO-teamet er etableret i 2010 i samarbejde mellem BBU, DBS og AEBR-Youth, som et ligeværdigt partnerskab, der kan styrke ungdommen i Rwanda.

Projektet består af 3 dele:

- »**Tugende**« (»Let's go«): sparring ungdomsgrupper imellem
- »**Vuga**« (»Speak up«): kreativ formidling af unges rettigheder
- »**Kora**« (»Arbejd«): indkomstskabende aktiviteter og debatkultur

Marts-juli 2013 er Pernille Staunstrup og Theis Læssøe, begge fra Østthimmerland, i Rwanda som ungdomsledere. Dernæst kommer to rwandiske ungdomsledere til Danmark i en måned og i efteråret sendes to nye danske ungdomsledere til Rwanda.

Er Ånden fri – ånder vi frit?

Baptister har de seneste 400 år kæmpet for frihed og lighed – især på det religiøse område. Ikke kun for os selv, men også for dem, vi er uenige med. Det kaldes åndsfrihed. Spørgsmålet er: Har vi selv åndsfrihed i BaptistKirken?

[≡] Lone Møller-Hansen
[📺] Per Bækgaard

Det var forudsigeligt. Der måtte komme en sag, som demonstrerer, hvor forskellige danske baptister er blevet. Det blev spørgsmålet om vielse eller velsignelse af par af samme køn, som blev denne sag. Og det er jo ikke kun sket hos os. Denne problemstilling har skilt vandene i mange kirker.

Større spændvidde

Hvis ikke vi vidste det før, så afslører dette spørgsmål, at BaptistKirken er blevet lige så bred i sin teologi og spiritualitet som Folkekirken – og den elastik strækkes, når vi kun er 5.500. Der er en del menigheder, som har fået tilgang fra andre kirkelige traditioner, så vi er nu en meget blandet skare, hvor baptister tidligere var mere ens. Samtidig er de mange etniske menigheder og medlemmer med en mere bogstavtro tolkning af Bibelen blevet en større del af BaptistKirken.

» Samtalen er en væsentlig del af åndsfriheden. «

Åndsfrihed – en baptistisk grundværdi

I den forbindelse har bogen »*Respekt! – om åndsfrihed i dag*« åbnet mine øjne for noget af det, der er på spil – både i det danske samfund og i vores kirkesamfund. Åndsfrihed bliver i bogen defineret således: »*Åndsfrihed i et samfund betyder, at enkeltpersoner og grupper har frihed til at have deres overbevisning i religiøse, ideologiske og etiske spørgsmål, udtrykke denne overbevisning, formidle den og handle i overensstemmelse med den. Åndsfriheden afgrænses af medmenneskets ret til samme frihed og indebærer en forpligtelse til at kæmpe for den andens ret*«.

En baptistisk grundværdi er at kæmpe for åndsfrihed i samfundet: At den rettilighed, jeg kræver for mit eget vedkommende, også skal tilkomme dem, jeg er uenig med. Når vi vil have kirker, bør muslimer også have ret til at have moskeer. Også selvom de ikke giver denne rettighed i muslimske lande. Åndsfriheden er rummelig – og det er netop et ord, som mange vil bruge om deres baptistkirke. Dens nabo hedder tålsomhed, som udtrykker et samfund, der lige akkurat tåler eller accepterer sine mindretal, hvorimod åndsfriheden respekterer og værdsætter de holdninger, der er i mindretal.

Tålsomhed

- Tilstræbt enighed.
- »Vi er ikke så forskellige, som det ser ud til.«
- Der er ikke nogen dybere modsætning mellem staten og den enkelte.
- Demokratiet må gerne ved hjælp af flertals-afgørelser tilsidesætte hensynet til mindretallet.
- Mindretal udgør et problem for fællesskabet.

Vi har som baptister til enhver tid hævdet åndsfriheden som værdi i det danske samfund. Som mindretalskirke har vi ofte haft brug for denne beskyttelse og værdsættelse.

Spørgsmålet er, om vi – internt i BaptistKirken – er åndsfrie, eller om vi er tålsomme. Og spørgsmålet er også, om vi skal give plads til alle holdninger i åndsfrihedens navn, og dermed leve med at have forskellige holdninger i afgørende spørgsmål. Hvad er det, der samler os som baptister, og hvilke værdier kan der ikke gives

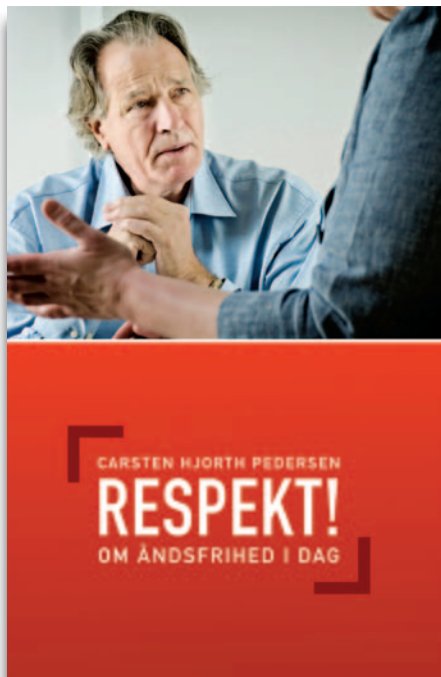
Åndsfrihed

- Erkendelse af grundlæggende uenighed.
- »Der skal være frihed for det, som adskiller.«
- Der vil ofte være et modsætningsforhold mellem staten og den enkelte.
- Demokratiet bør give sine mindretal rettigheder – på trods af flertallets mening.
- Mindretallene er en stor værdi for fællesskabet. De skal derfor træde tydeligt og synligt frem.

køb på? Nogle af os vil kæmpe for andre mindretals rettigheder – hvis vi har tid og overskud. Andre finder det mere vigtigt at fortælle disse mennesker om Jesus. Det er en gammel modsætning mellem social og verbal mission, blot i en ny udgave.

På vejen til beslutning

Hvis vi går til Bibelen, kan vi se, at de første kristne var meget uenige om centrale spørgsmål. Da Paulus begyndte at lukke hedninger ind i kirkens fællesskab, protesterede de jøde-kristne i Jerusalem.

Carsten Hjorth Pedersen, leder af Kristent Pædagogisk Institut:

»Respekt! Om åndsfrihed i dag«,

Credo og Logos 2013. Kr. 199,95.

21 teser om åndsfrihed, læs www.kpi.dk

→ Og man holdt et apostelmøde, en samtale omkring det kildne spørgsmål: Skal nye kristne med ikke-jødisk baggrund omskæres? Samtalen endte med, at »Helligånden og vi har besluttet ... «¹ Hedninger skulle ikke omskæres. Beslutningen er vigtig, men vejen til beslutningen er endnu vigtigere: En samtale under Helligåndens vejledning leder til en beslutning, som alle kan leve med.

Når vi i ledelsen har evalueret processen i den konkrete sag – at ledelsen

ikke anbefalede at vie eller velsigne par af samme køn – har vi været enige om, at samtalen skulle have haft større plads. Nogle mener stadig, at det er den rigtige beslutning, der er taget. Andre, at der slet ikke skulle have været nogen anbefaling. Erfaringen fra tidligere spørgsmål, der har været ved at splitte vores kirke, viser, at tiden er en vigtig faktor. Der er nu gået 29 år, siden den første menighed vedtog overført medlemskab. I dag har langt de fleste menigheder enten åbent eller overført med-

lemskab. Der er stadig menigheder, der var meget imod Århus menigheds beslutning i 1984, som nu tager en lignende beslutning – uden splid til følge.

Tal med hinanden

Samtalen er en væsentlig del af åndsfriheden. At vi giver hinanden lov til at være uenige. Og at vi tvinger os til at være i samtale med dem, vi er uenige med – ikke for at overbevise dem, men for at lade Helligånden tale til os alle. Samtalen må handle om, hvad vi skal være enige om for at være i kirke sammen. Samtidig kalder åndsfriheden os til at beskytte dem, vi er uenige med.

Brug sommerens stævne til at tale med nogen, du er uenig med. Når Ånden er fri, ånder vi frit. Lige nu er det som om, vi kun holder vejret.

»» *Åndsfriheden er rummelig – og det er netop et ord, som mange vil bruge om deres baptistkirke.* ««

1] Apostlenes Gerninger kap. 15, vers 28

Glimt af Gud

GLIMT AF GUD

»Jeg holder af hverdagen«, sagde Dan Turell. Det er i hverdagen, vi kan opleve, at helt almindelige ting bliver en indgang til noget større. Et lille glimt af Gud. Med årets andagtsserie i baptist.dk har vi bedt unge baptister fortælle om glimt, de har fået af Gud i deres hverdag. Denne gang er det Randi Fuglsang Thise, der er 22 år, nygift og medlem af Vodskov Baptistkirke. Randi har i det forløbne år arbejdet for Kristeligt Forbund for Studerende i Montenegro. Til efteråret begynder hun at læse religionsvidenskab på Aarhus Universitet.

[≡] Randi Fuglsang Thise

[📷] Flickr og privat

Oftest er det midt i min ugidelighed, at Gud møder mig mest – når jeg synes, tingene går mig imod, og jeg ikke gider læse i Bibelen.

Jeg sammenligner mig ofte med Jonas i Det gamle Testamente. Jonas var en del af Guds plan, men han kiggede mere på, hvad han selv ville: »Ak, Herre, var det ikke det, jeg sagde, da jeg endnu var i mit land! Det var jo derfor, jeg ville flygte til Tarshish. Jeg vidste jo, at du er en nådig og barmhjertig Gud, sen til vrede og rig på troskab, og at du fortryder ulykken«.¹

Lige siden jeg læste disse vers første gang, har jeg undret mig over, at Jonas siger, som han gør. Hvis han véd, at Gud er god og barmhjertig, hvordan kan han så være sur på ham? Hvorfor priser han ikke

Gud for det, han gør – og takker for, at han er blevet en del af det? Hans forbindelse til Gud er jo meget bedre end min, føler jeg.

Eftertanke

Men jo mere jeg tænker over det, jo mere virkeligt er det også i mit liv. Gud påpeger nogle ting, og jeg går den anden vej. Søndagsskolelærdommen kommer til mig om Guds kærlighed, men jeg synes egentlig bare, at det er irriterende.

Det, der hjælper mig tilbage, er at sætte mig og læse Bibelen. Lade Bibelen fortælle mig, hvilken stor Gud jeg har. Lade den minde mig om alt det, jeg har at være taknemmelig over og så få mig ind i et ret forhold til Gud igen.

Nogle gange forsøger jeg også at op-søge bøn-fællesskaber. For når jeg beder med andre, virker Gud. Han giver mig på ny kærlighed til de mennesker, jeg er sammen

med, og han lægger på ny forbøn på mit hjerte, så jeg bliver nødt til at søge ham og bede til ham.

Som Jonas ønsker, vil også jeg, at Gud skal give mig velsignelser og være nær ved mig, men ofte bruger Gud besværligheder til at vise mig, hvor stor han er!

1]Jonas' bog, kap.4, vers 1-2

Var Søren Kierkegaard skabs-baptist?

Søren Kierkegaard præger hele 2013. Dels er han fyldt 200 år, dels er udgivelsen af hans skrifter nu afsluttet. Det sidste gør det muligt på internettet at finde rundt i alt, hvad han skrev. Det skal prøves. Så jeg søger på »baptister«. Og her følger det, jeg ikke fandt!

[≡] Bent Hylleberg

[📁] Arkiv

Søren Kierkegaard (SK) levede i København sammen med ca. 100.000 andre, da baptisterne brød landets love ved deres dåb i 1839. SK var kendt over hele byen, hvor han dagligt talte med alle, han mødte. Snart blev baptisterne også kendt i hele byen, da deres leder blev fængslet og deres børn blev tvangsdøbt af byens præster. Grundtvig skrev i 1842 et forsvarsskrift for dem. Men hvad sagde og gjorde SK?

Jeg prøver www.sks.dk

Jeg klikker og søger på »baptister«, men bliver skuffet. SK skrev intet om dem! Når vi véd, hvor meget af forfatterskabet, der bunder i SK's omgang med hans bysbørn, må man forbavses. Jeg undrer mig også, fordi SK's bror, P. C. Kierkegaard, var en af de første præster, der fra 1842 nægtede at tvangsdøbe børn. Endelig havde jeg forventet, at SK ville omtale baptisterne i kirkekampen, hvor kritikken af den »officielle

kristenhed« faldt sammen med deres. Men SK var tavs, når det gælder baptister!

Jeg ringer til en bekendt

Jeg gætter på, at SK's tavshed i 1840'erne skyldtes, at han ikke var fortaler for religionsfriheden. Og at tavsheden i 1850'erne skyldes, at han ikke ønskede at dele sin kirkekamp med andre interessenter. Måske tager jeg fejl? Jeg ringer derfor til Niels Jørgen Cappelørn. Vi deler erfaringer om nutidens kirkeliv, men da jeg spørger om SK og baptisterne, bruger Cappelørn – som SK ville have gjort! – »den majeutiske metode«: Han vejleder mig, så jeg må læse mig til mine egne slutninger! Det kom der følgende ud af.

Ikke dåb, men skriftemål

Af SK's breve til hans bror fremgår det indirekte, at SK støttede ham i kampen mod tvangsdåben. SK var imod tvang i trossager. I 1840'erne lægger han luft til barnedåben, og han ironiserer stærkt over den og præsterne, der udfører den. Hos SK har kristentro altid med et bevidst forhold

til Gud at gøre. Når han ikke omtaler bap-tismen, kan det også skyldes, at han aldrig ønskede at placere sig i noget »bestående« – i et »Compagnie«!

For SK var skriftemålet før nadveren helt afgørende. Her fornyede dén, der var på vej til nadveren, sit eget »troskabsløfte« – dét, der hørte konfirmationen til. For SK blev dette »troskabsløfte«, ikke barnedåben, det grundlæggende. Derfor ingen altergang uden skriftemål. Troen – dvs. tilegnelsen og efterfølgelsen – betød alt. Tro uden gerninger var ikke kristendom for SK. Troens gave skal omsættes i kærlighedens gerninger. Derfor siger Kristus: »Følg mig!«

En mands revolution

SK's kirkekritik i 1850'erne var vendt mod Folkekirken som institution. Som Luther var et korrektiv til en middelalderlig kirke i forfald, opfattede SK sig som et nødvendigt korrektiv i samtiden, fordi de lutherske præster ikke fastholdt, at tro skal tilegnes.

SK's anliggende kan navngives »Indøvelse i kristendom«! Hertil behøvede han

» Troens gave skal omsættes i kærlighedens gerninger. «

ikke nogen frikirke. »Hin enkelte«, der er blevet kristen, kan have glæde af fællesskabet, når troen skal omsættes i handling. Men det er ikke afgørende. Derfor fik søndagens gudstjeneste aldrig den samme betydning for SK som fredagens altergang. I skriftemålet blev nåden for SK til »inderlighed«, der er forudsætning for, at troen kan omsættes i kærlighedens gerninger.

Skabs-baptist?

SK var altså ikke skabs-baptist. Han blev aldrig talsmand for baptisternes dåbssyn og deres frikirketanke. Derimod ville både han og baptisterne indføre »kristendommen« i kristenheden. Det skulle blot ske ad to forskellige veje.

Så meget mere interessant er det, at en ny undervisnings-dvd for teenagere blev optaget på *Baptisternes Skoler* i Tølløse, da Johannes Møllehave fortalte skolens elever om SK og hans betydning. Filmen er udgivet med støtte af Den folkekirkelige Udviklingsfond. Den kan købes på www.krithfilm.dk for kr. 100,-.

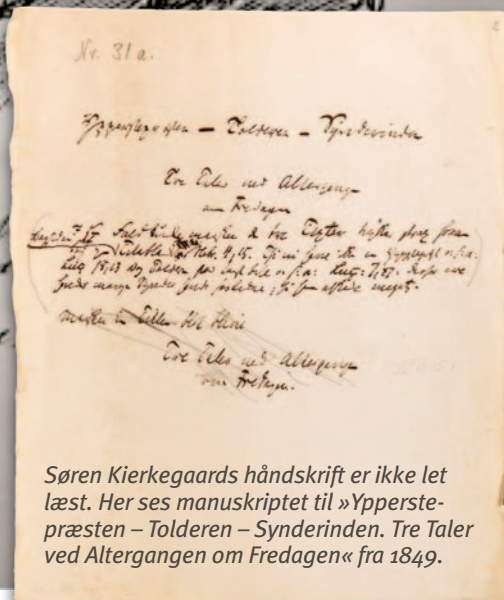

Undervisnings-DVD med Johs. Møllehave.

Søren Kierkegaard,
5.5.1813-11.11.1855.

Tegnet af H. P.
Hansen,
sommeren
1855.

Søren Kierkegaards håndskrift er ikke let læst. Her ses manuskriptet til »Ypperstepræsten – Tolderen – Synderinden. Tre Taler ved Altergangen om Fredagen« fra 1849.

Gave fra Søren Kierkegaard

[≡] Bent Hylleberg

[📷] Pressefoto

Søren Kierkegaard (SK) udgav sine skrifter på 12 år. Nu er de udgivet igen med forklaringer og kommentarer – det tog 19 år! Resultatet, der blev færdigt til SK's 200 års fødselsdag, består af 55 tykke bind, der fylder to meter i reolen og tæller 24.962 sider! Der er her til lands aldrig skabt et lignende bogprojekt. Alt kan endda læses gratis på internettet – www.sks.dk – hvor man hurtigt kan finde frem til det, man søger hos SK. Den nye »autoriserede Kierkegaard« er skabt for 165 mio. kr. af en række forskere ved en formidabel indsats under kyndig ledelse af Niels Jørgen Cappelørn.

I 1800-tallet kom SK's forfatterskab i tre omgange. Først meddelte han sig 1843-46 indirekte med opdigtede navne, idet han gennemspillede de teologiske, filosofiske og psykologiske temaer, der langt senere gjorde ham til eksistentialismens fader. Parallelt hermed udsendte SK en række taler i sit eget navn, hvorved han tilkendegav, at han primært forstod sig selv som kristen forfatter. Kommet så langt ville han søge

præst job, men striden med det satiriske blad Corsaren, der offentligt latterliggjorde ham, blev optakt til flere skrifter. 1847-1851 fremhævede SK især Jesus Kristus som forbillede – at efterfølge ham er den sande form for kristendom. Som Mesteren vil disciplene komme til at lide for troen, fordi de bekender Kristus.

Hermed trak SK sig tilbage i næsten fire år, hvor han arbejdede med sine dagbøger. Her forberedte han en voldsom og vittig kamp mod den etablerede kirke og dens præsteskab, der ifølge SK havde

udvandet sand kristendom, så alle nu uden alvor tilhørte »kristenheden«. Da Sjællands biskop, J. P. Mynster, døde, og da efterfølgeren ved begravelsen kaldte afdøde »Sandhedsvidne«, brød SK sin tavshed. Det skete i Øieblikket, et flyveskrift, han udgav til lejligheden, hvor han fightede så heftigt, at det tog livet af ham, 43 år gammel.

Det er dette forfatterskab, der er blevet udgivet som en gave til det danske folk – fra Søren Kierkegaard!

Niels Jørgen Cappelørn, der har stået i spidsen for to store bedrifter for det danske folk: 1992-oversættelsen af Bibelen og udgivelsen af Søren Kierkegaards Skrifter

Døbte

Nibe

28.05.2013: *Lise-Lotte Nielsen*, f. 08.11.1999.

Odense

19.05.2013: *Jakob Dieu*, f. 23.11.1999.

19.05.2013: *Samuel Njiri*, f. 13.03.1999.

Pandrup

17.02.2013: *Famaz Behdad*, f. 04.05.1987.

17.02.2013: *Saeed Ahmadi*, f. 13.03.1989.

Tølløse

09.06.2013: *Mads Engelsmann Gjerrild*,
f. 27.12.1992.

09.06.2013: *Mikkel Engelsmann Gjerrild*,
f. 06.04.1997.

Døde

Bethelkirken

Inga Nielsen, f. Jensen, født 14.11.1933,
døbt 26.03.1951 i Gandrup, døde 30.03.2013.

Børge Madsen, født 23.07.1933, døbt 12.09.1948
i Bethelkirken, døde 01.04.2013.

Dion Westergaard Andersen, født 03.09.1933,
døbt 01.10.1950 i Købnerkirken,
døde 03.04.2013.

Finn Sørensen, født 19.12.1937,
døbt 03.09.2006 i Bethelkirken, døde 17.04.2013.

Bornholm

Kjeld Kjøller Andersen, født 20.04.1931,
døbt 07.04.1947 i Østerlars, døde 03.04.2013.

Valther Pihl Kofoed, født 18.03.1944,
døbt 12.04.1959 i Rønne, døde 17.05.2013.

Korskirken, Herlev

Svend Juel Hansen, født 24.12.1942,
døbt 25.10.1959 i Korskirken, døde 25.02.2013.

Holbæk

Ruth Elisabeth Rødvig, f. Hensgen,
født 06.03.1925, døbt 14.10.1945 i Kristuskirken,
Kbh., døde 09.05.2013.

Karmelkirken

Poul Henry Nielsen, født 24.10.1920, optaget på
bekendelse 10.03.1996 i Karmelkirken,
døde 26.05.2013.

Kristuskirken

Svend Frede Petersen, født 24.05.1918,
døbt 21.12.1947 i Kristuskirken, døde 31.03.2013.

Hilda Elisabeth Brandt Johansen, født
25.09.1935, døbt 29.12.1946 i Bremen,
døde 22.04.2013.

Købnerkirken

Rita Jensen, født *Christensen*, født 19.08.1934,
døbt 05.10.1958 i Købnerkirken, døde 31.05.2013.

Lyngby

Vibeke Hammer, født 27.11.1936,
døbt i Lyngby 11.11.1951, døde 11.04.2013.

Gunnar Johannes Engberg, født 28.03.1924,
døbt 23.02.1941 i Bethelkirken, døde 23.05.2013.

Nørresundby

Ruth Laden, født 18.08.1929,
døbt 05.11.1944 i Nørresundby, døde 24.02.2013.

Odense

Ruth Pedersen, født 23.10.1921,
døbt 16.04.1933 i Slagelse, døde 02.03.2013.

Sonja Broe, født. 12.02.1923,
døbt 12.04.1936 i Odense, døde 19.05.2013.

Pandrup

Amrita Dhamala, født 01.01.1936,
døbt i Bhutan, døde 20.02.2013.

Roskilde

Ena Larsen, født 26.02.1941,
døbt 13.10.2002 i Roskilde, døde 19.04.2013.
Else Merethe Jakobsen, født 14.06.1964,
døbt 05.01.1977 på Bornholm, døde 02.06.2013.
Kjeld Bøgh Jensen, født 20.01.1934,
døbt 20.01.1952 i Kristuskirken, Kbh.,
døde 02.06.2013.

Sindal

Henry Sættrup, født 16.11.1914,
døbt 11.08.1929 i Frederikshavn,
døde 24.04.2013.

Svendborg

Salai Aung Naing Oo Phithang, født 02.09.1970,
døbt i Burma, døde 13.06.2013.

Sydøstjyllandskredsens

Else Marie Hankil, født 25.07.1928, døbt
22.04.1945 i Bethelkirken, døde 06.05.2013.

Baptistkirken Sydjylland

Käte Ricken, født 08.07.1916,
døbt 15.05.1931 i Bylderup Bov, døde 14.04.2013.

Vodskov

Oda Jensen, født 29.07.1911,
døbt 06.08.1933 i Hals, døde 08.04.2013.
Else Frenning, født 16.06.1908,
døbt 20.04.1919 i Hals, døde 12.05.2013.

Vrå

Maren Marie Hebbelstrup, født 18.08.1936,
døbt 18.03.1951 i Ingstrup, døde 24.04.2013.

Østhimmerland

Mary Jensen, f. *Christensen*, født 19.02.1944,
døbt 16.04.1961 i Østhimmerland,
døde 01.06.2013.

Hvor bjergene falder ned

»Pludseligt midt om natten – efter et kraftigt regnvejr – begyndte bjergsiden at skride ned over de yderste hytter. Naboerne styrtede til og hjalp beboerne med at banke hytterne fra hinanden for at redde både brædder og indbo«, fortæller Mang Khan Sum i landsbyen Thangnuai i Myanmar

[≡] [📷] Jørgen Thomsen, Regional Koordinator for Asien i Folkekirkens Nødhjælp. Redigeret af Morten Koføed

Landsbyen ligger i bjergene i den nordlige del af Chin staten, som grænser op til Indien. Chin er den fattigste delstat, og man lever af svedjebrug og skovens frugt, vildt og nødder. Chin'er diskrimineres og ses ned på i Myanmar.

Tunge byrder

Landsbyen nås ved at passere op over Kennedy bjergkæden på det sted, der hedder Fort White. En smal sti slynger sig ned ad bjergsiden til landsbyen. Tidligere kunne en god chauffør godt køre en lille bil frem og tilbage, men på grund af erosion og jordskred i 2011, må man nu gå.

Det er et kæmpe tilbageskridt for trans-

port af varer, som nu foregår med bærekurv på ryggen. Under en pause indhentes vi af kvinder. De kommer oppe fra boderne langs vejen over bjergene med hver 20 kg ris, som de nu må slæbe den lange vej på ryggen.

Skoven viger for maden

Røgen hænger i næseborene, mens vi går ned til landsbyen. For flere steder omkring os er mindre brande i gang. Først brænder bjergbønderne træer og buske væk, så slæber de så mange sten væk, de kan. Og endelig kan der dyrkes majs, kål, kartofler og bønner i to, højst tre år, inden jorden er udpint. Så skal der brændes ny skov af og ryddes nye marker.

»Det er et stort problem, at der ryddes alt for meget skov«, siger Mang Khan Sum, som arbejder med katastroforebyggelse i Myanmar Baptist Convention (MBC). Skoven fældes for at indrette marker, for at skaffe brænde til madlavning og opvarmning og for at ryge vildtet frem, så det kan nedlægges i jagt: »Al den skovrydning lader overfladejorden ubeskyttet tilbage«.

Jordskred over huse og marker

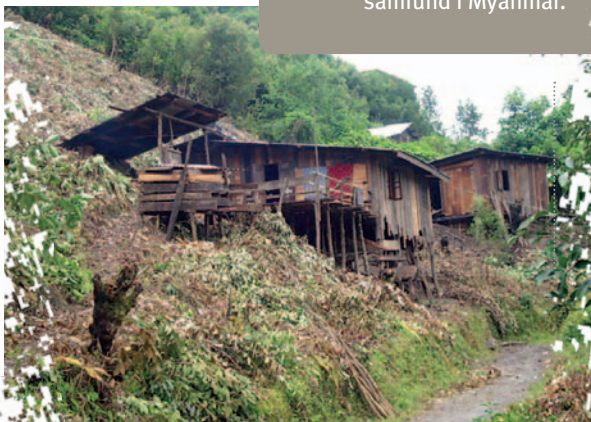
Når regnen kommer, skylles den blotlagte overfladejord væk, og så er der hverken overfladejord eller beplantning til at holde på vandet, som trænger dybere ned og opbløder den porøse bjergart nedenunder. Når den er blød nok, skrider bjergsiderne ned.

Et stort skred, som det i 2011, kan være katastrofalt. Det tvang dengang 12 af landsbyens 82 familier til i hast at rive

deres hytter ned og siden at bygge nye et andet sted i udkanten af landsbyen. I sig selv er det en enorm investering for en landsby at genhuse 15 % af husstandene. Selv mindre skred kan være katastrofale, når det rammer en mark eller en lund med æbletræer, som man er afhængig af for at overleve.

For at redde sig igennem prøver bjergbønderne at kompensere for deres tab ved at fælde flere træer, så de kan sælge brænde oppe ved den vej, der fører gennem landsbyernes område. Det fører til endnu mindre beplantning, mere erosion og flere skred.

Det forstærkes af, at regnen falder kraftigere og mere uforudsigeligt end tidligere pga. klimaforandringer.

Det kræver ny tankegang

Mang Khan Sum taler om det katastroforebyggelses-program, som han er ved at forberede sammen med landsbyerne i området: »Vi er nødt til at arbejde med at forhindre, at der hele tiden sker erosion og jordskred, som ødelægger folks levevilkår – vi skal ikke bare prøve at afhjælpe følgerne af katastrofen«.

»Det kommer til at kræve en anden tankegang. De unge er parate til at indføre stop for unødvendige afbrændinger. Forhåbentlig kan vi få de ældre med. Og så skal træfældningen begrænses, og der skal sættes ind

med træplantning – herunder også med plantning af frugttræer, så folk også kan få mere mad at spise«.

Danske indvandrere fra Myanmar støtter projektet:

En del af de mennesker, der er flygtet fra militærdiktaturets undertrykkelse, er kommet til Danmark. Mange af dem er baptister, og de har nu taget initiativ til sammen med Baptistkirken i Danmark og Folkekirkens Nødhjælp at samle ind blandt folk fra Myanmar i Danmark. Indsamlingen går til at støtte MBCs arbejde med at udvikle katastroforebyggelse i samarbejde med udsatte lokalsamfund i Myanmar.

» Tro bygger bro «

– kom og byg med!

Et af de smukkeste steder i Danmark – og så en sommerferie med indhold for alle generationer. Sommerstævnet finder sted fra søndag den 21. til lørdag den 27. juli

[≡] Birte Agerdal

[📷] Kurt Bøgsted m.fl.

Sommerstævnet er det tilbud, Baptistkirken og Missionsforbundet går sammen om igen i år. Det er andet år, de to kirkesamfund holder fælles sommerstævne – og det er første år, det holdes på den nye efterskole *Lindenborg* lige ned til Roskilde Fjord ved Borrevejle Vig. Efterskolen, som hører under Missionsforbundet, blev taget i brug i dette skoleår, og stedet skal stå sin prøve, når over 1.000 mennesker mødes til stævnet.

Spændende program for alle aldre

Vi har sammen forsøgt at skabe et rigtig spændende program. *Mike Breen*, manden bag *Livsmønstre*, kommer bl.a. to dage. Mike er englænder, bosat i USA. Han har tidligere med stor succes været i Danmark for at undervise. Mike vil medvirke både en

formiddag, ved seminarer om eftermiddagen og ved de to sidste aftenmøder.

Endnu en englænder, *Chris Simmons*, kan opleves til formiddagsundervisning mandag, om eftermiddagen mandag og tirsdag og tirsdag aften. Chris er menighedsplanter i en *Vinyard*-menighed i det sydlige England.

Onsdag vil være præget af Missionsforbundets 125 års jubilæum, men det pointeres, at dagen bliver tilrettelagt for alle på stæv-

net. Her kommer missionsforstander *Hannu Vuorinen* fra Det finske Missionsforbund og underviser om formiddagen. Om aftenen taler missionsforstander *John Nielsen*.

Desuden underviser *Claus Bækgaard*, der er baptistpræst i Roskilde, og *Solfrid Quist Natvig* fra Norge om formiddagene. Solfrid har i mange år været leder i *Ungdom med Opgave*. Og *Lars Midtgaard*, præst ved Bethelkirken i Aalborg, får lov at indlede talerrækken ved aftenmødet søndag.

Ved den ekstra gren for unge voksne, *Platform*, er hovedtaleren i år *Tom Finnermore*, der er studenterpræst i Cambridge, England. Her arbejder han blandt verdens klogeste og mest skeptiske unge.

Børnene, teenagerne og de unge har deres helt egne spændende programmer, som det vil føre for vidt at komme ind på her. Men det dækker alle aldre – både formiddag, eftermiddag og aften.

Godmorgen Gud!

Hver dag indledes under denne overskrift for alle aldre. Om eftermiddagen er der et utal af seminarer, samlinger og cafeer på voksenprogrammet. Desuden er der bog-

salg, udstillinger, salgsboder og sågar et loppemarked på sommerstævnet. Der bliver også plads til begge kirkesamfunds årsmøde/landskonference torsdag eftermiddag.

Årets tema

»Tro bygger bro« kommer fra Missionsforbundet, som er i gang med et spændende projekt, der skal hjælpe familier til at bygge bro mellem troen, kirken og hverdagen, også for børnene. Men der er jo mange »broer«, der kan bygges på sådan et sommerstævne – mellem to kirkesamfund, mellem generationer og mellem nationaliteter og mellem enkelte mennesker.

Hjælp til økonomien

I håb om at bl.a. flere migranter kommer med, tilbyder kirkerne både ny-danskere og mindre bemidlede danskere en mulighed for et *Wild Card* – så man får økonomisk hjælp til at komme på sommerstævne. Det er en ordning med støtte fra Socialministeriet, som Kirkernes Integrations Tjeneste er behjælpelig med.

Flere oplysninger

Der er mere at læse om sommerstævnet på hjemmesiden www.sommerstævne.dk,

ligesom du også kan finde brochuren for stævnet i din lokale kirke.

Med et spændende og alsidigt program for alle aldre, musik og sang, undervisning og bøn, er der al mulig grund til at komme på stævne. Har du ikke mulighed for at komme med hele ugen, kan du også tilmelde dig på enkelte dage, ligesom du kan købe dagkort til både hele og halve dage.

Kom og vær med til at bygge bro – i tro! Vi glæder os rigtig meget til at byde dig velkommen!

Gud findes sandsynligvis ikke!

[≡] Jacob Anhøj

Overskriften kunne for nogle år siden læses på busreklamer i flere europæiske storbyer. Og den blev efterfulgt af den opmuntrende underoverskrift: Derfor skal du ikke bekymre dig – nyd livet.

Beskeden er klar: Gud – hvis han altså findes (og det gør han jo ikke) – er ond. Og hans eksistens, eller rettere troen på ham, er en trussel mod menneskers liv og glæde. Set i det lys er det svært at være uenig i reklamens budskab.

Egentlig forstår jeg godt ateisterne. Hvis man oprigtigt tror, at menneskers frelse afhænger af at mene og gøre det rigtige og ikke mindst af afholde sig fra at gøre det forkerte (som altid er det sjoveste), så må det være befriende at lægge Gud i graven og affinde sig med, at livet er her og nu – og bagefter er der bare det store tomme mørke.

Det interessante er, at ateisterne – som stod bag kampagnen – argumenterer imod

religion med de selvsamme argumenter, som vi, der er kristne, benytter til forsvar for vores tro: Godhed, kærlighed, medmenneskelighed, omsorg, solidaritet osv. Men ateisterne opfatter alle former for tro som fjender af det gode. Det er da lige til at blive nysgerrig af – hvor har de fået den opfattelse fra?

Jeg kan gå med til, at alle religioner er onde, men kristendom – i hvert fald den, der praktiseres af danske baptister – er da åbenlyst god og rigtig, ikke? Vi baptister interesserer os mere for menneskers ve og vel, bekæmpelse af uretfærdighed, omsorg for de svage og kærlighed til dem, der mindst fortjener det, end vi går op i ligegyldige spørgsmål om, hvordan vores kirkebygninger skal indrettes, hvad Gud mener om homoseksualitet, hvor sommerstævnet skal ligge og den slags. Sådan er det!

Så det kan altså ikke være fra danske baptister, at ateisternes misforståelser stammer – vel?

PP
DANMARK